

ת"פ 3686/01/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'בארין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 3686-01-16 מדינת ישראל נ' ג'בארין(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה

נגד

נאשם

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

מוחמד ג'בארין ע"י ב"כ עו"ד עאדל בוראת

נוכחים:

ב"כ המאשימה- עו"ד אדם סרי

ב"כ הנאשם - עו"ד עאדל בוראת

הנאשם הובא באמצעות הליווי

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון חלקי, שלא כלל הסדר אודות העונש, בכתב אישום מתוקן לאחר שהתנהלו מספר ישיבות הוכחות.

2. כתב האישום המתוקן כלל שני אישומים עם ריבוי עבירות:

האישום הראשון, בגין החזקת נשק שלא כדין לפי סעיפים 144(א)(רישא + סיפא) + 144(ג) לחוק העונשין (4 עבירות), נשיאה והובלת נשק לפי סעיפים 144(ב)(רישא + סיפא) + 144 (ג) לחוק העונשין (2 עבירות). באישום זה תואר שהחל משנת 2011 ועד לסוף שנת 2015, החזיק הנאשם בסמוך לביתו בכפר סאלם תת מקלע מאולתר וכן שתי מחסניות, כוונת אופטית, ידית הסתערות ורצועה לנשק וכן כדורים בקוטר 9 מ"מ. בנוסף, החל מתחילת שנת 2015 עד לספטמבר 2105 החזיק הנאשם בסמוך לביתו רובה בריחי תוצרת צ'כיה בקליבר 22 מ"מ. במהלך ספטמבר הוא הוביל ונשא את הרובה הבריחי ברכבו מכפר סאלם לכפר זלפה ומסר אותו לאחיו על מנת שיחביא אותו עבורו. אחיו החביא את הנשק בסמוך בביתו והנאשם החזיק אותו בכפר זלפה עד ליום 22.11.15. בנוסף תואר שהחל משנת 2013 ועד ליוני 2014 הנאשם החזיק בכפר סאלם בסמוך לביתו רובה סער מסוג אמ-16 מודל A1 קליבר 5.56 וכן ארבע מחסניות ורצועה לנשק והחל מיוני 2014 עד ליום 22.11.15 הוא החזיק באמ-16, במחסניות, וברצועה בכפר זלפה. החל מאמצע שנת 2014 עד נובמבר 2015 הוא החזיק בכפר סאלם בסמוך לביתו אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה, קליבר 22, וכן מחסנית ריקה ו-48 כדורים כאשר במהלך נובמבר 2015 הוא הוביל ונשא את אקדח הברטה המחסנית והכדורים ברכבו לכפר זלפה ומסר אותם לאחיו על מנת שיחביא אותם עבורו. האח מסר את אקדח הברטה, המחסניות והכדורים לשכנו על מנת שהלה יחביא אותם עבור הנאשם והנאשם החזיק בהם בכפר זלפה עד ליום 22.11.15. עוד

תואר באישום הראשון שבין השנים 2011 - 2015 בהזדמנויות שונות ירה הנאשם באמצעות כלי הנשק האמורים. ביום 22.11.15 נתפסו כלי הנשק בכפר סאלם ובכפר זלפה.

3. על פי האישום השני, הורשע הנאשם בעבירות בנשק (החזקה) לפי סעיפים 144(א)(רישא + סיפא) + 144 (ג) + 29 לחוק העונשין (2 עבירות). כמתואר באישום השני, החזיק הנאשם במהלך שנת 2009 יחד עם אחר בצוותא חדא רובה MP5, מחסניות, וכדורים. בשנת 2011, החזיקו הנאשם והאחר בצוותא חדא תת מקלע מאולתר וכן מחסנית וכדורים. הנאשם והאחר החזיקו בתת המקלע המאולתר והמחסניות במטע זיתים בעאווייה עד לתפיסתם על ידי המשטרה ביום 20.12.15 שאז נתפס תת המקלע המאולתר בסמוך לביתו של האחר.

טיעוני ב"כ המדינה לעונש

4. נטען שבגין ששת עבירות החזקת הנשק, העונש המירבי הוא 7 שנות מאסר בגין כל עבירה, ובגין שתי העבירות של נשיאה והובלת נשק, העונש המירבי בגין כל עבירה עומד על 10 שנות מאסר.

5. באשר למתחם העונש ההולם נטען כי יש לקבוע מתחמים נפרדים בגין כל כלי נשק בו החזיק או נשא הנאשם. דהיינו, כי מדובר בששה אירועים שונים כאשר בגין האירוע הראשון, השלישי, החמישי, והשישי המתחם נמצא בין שנתיים עד ארבע שנות מאסר ובגין האירוע השני (הרובה הבריחי) - 2.5 - 5 שנות מאסר ובגין האירוע הרביעי (אקדח הברטה) - 1.5 - 4 שנות מאסר.

6. המאשימה הדגישה את חומרת עבירות הנשק והצורך להטיל ענישה מרתיעה כחלק מהמאבק בעבירות אלה (ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי (2007); ע"פ 2839/05 עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל (17.11.2005); ע"פ 2368/11 מדינת ישראל נ' ג'מאל נעפא (4.12.2011)).

7. נטען שנפגע הערך החברתי המוגן של בטחון הציבור. נטען שמדובר בפגיעה קשה בערך המוגן כיוון שהנאשם החזיק בלא פחות מששה כלי נשק בשנים 2009 ו- 2011 עד 2015 וירה בארבעה מהם כאשר שניים מהם היו תתי-מקלע מאולתרים בהם הוא החזיק ארבע שנים תמימות, רובה בריחי בו החזיק כ- 11 חודשים, רובה סער בו החזיק כשנתיים, ואקדח ברטה בו החזיק כשנה וחצי.

8. באשר לנסיבות נטען שמדובר במעשים חמורים שיכלו להסתיים בפגיעה קשה באזרחים עת ירה הנאשם מכלי הנשק. בנוסף נטען שאלמלא היה נעצר ונחקר לא מן הנמנע שכלי הנשק היו מוחזקים על ידו עד היום. צוין שהרובים ותת המקלע הינם מסוכנים במיוחד. צוינו עוד האביזרים הנוספים שהוחזקו: הכוונת האופטית, מחסנית וכדורים ונטען שיש במגוון החפצים כדי להצביע על כך כי הנאשם החזיק "מאגר עצום" של כלי נשק ואמל"ח המעידים על התמחותו בתחום הנשק ונטען שיש בכך כדי להגביר את מסוכנותו והחומרה שבמעשיו. נטען שהדעת נותנת שהחזקת הנשק האמורה תוכננה מראש וחלקו של הנאשם בכל

העבירות דומיננטי, אם לא בלעדי. צוין עוד שנגד האחרים, אחיו וחברו, לא הוגשו כתבי אישום לאור הסכמת הנאשם להוביל לכלי הנשק בתנאי שלא יועמדו לדין. נטען שהנאשם היה צריך לדעת את הפסול במעשים ולהמנע מהם. נטען שהמצאות נשק בלתי חוקי סוללת את הדרך לביצוע עבירות חמורות ביותר וכי מדובר בתופעה נפוצה שיש להלחם נגדה (ע"פ 3228/14 מדינת ישראל נ' מרדכי מטיאל קריספיל (24.8.2014)).

9. באשר למדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים: בת"פ 15148-03-12 מדינת ישראל נ' כבהה (19.2.13) נאשם צעיר, חסר הרשעות קודמות, שהורשע בעבירות של החזקת נשק ושינוי זהות כלי רכב נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי (2007) קיבל בית המשפט העליון ערעור המדינה והשית על נאשם שהורשע בעבירת החזקת נשק שנתיים מאסר בפועל במקום שנה בלבד.

בת"פ (ב"ש) 8041/07 מדינת ישראל נ' מירילאשווילי (מור) יצחק (2007) הושת על נאשם שהחזיק אקדח ותחמושת עונש של שנתיים מאסר בפועל.

בע"פ 7955/06 מיסור כרכור נ' מדינת ישראל (2007) בגין החזקת אקדח ושתי מחסניות נדון הנאשם לשנתיים מאסר.

ע"פ 4595/13 זובידאת ואח' נ' מדינת ישראל (6.7.14) על מערערים שהורשעו בעבירת נשיאה והובלת נשק, ירי באיזור מגורים, איומים וקשירת קשר על רקע סכסוך משפחתי שהצטיידו באקדח ותחמושת וירו מתוך רכב ופגעו בקירות בית וחלון, הוטל מאסר בפועל של 32 חודשים (במקום 42 חודשים שנגזרו עליהם בערכאה הדיונית - בשל עבר נקי, הודאה מיידית והסכם סולחה).

10. במקרים אחרים בעבירות דומות הוטלו עונשים שבין 30 עד 50 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 38728-04-11 מדינת ישראל נ' מאזן גנאים; ע"פ 9373/10 חמד וותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011); ע"פ 8488/11 חוסין חליל נ' מדינת ישראל (5.11.2012)).

11. המדינה ביקשה שלא לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן במקרה דנן; הוזכר שמדובר במסמך שהוא בגדר המלצה בלבד. נטען ששירות המבחן התקשה לשלול את הסיכון להישנות התנהגות דומה לאור התרשמות מפער בין תפקודו הכללי של הנאשם לבין המיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

12. בסופו של עניין ביקשה המדינה להשית על הנאשם מאסר ממושך בגין כל אירוע בתוך מתחמי הענישה ההולמים ובמצטבר באופן חלקי ובדיון בעל פה הוסף שמבוקש ענישה 'דו-ספרתית'. כמו כן ביקשה המדינה להטיל מאסר מותנה מרתיע וקנס כספי מרתיע.

13. בדיון הוסיף ב"כ המדינה וטען כי טענת הסניגור לעניין מעצר בלתי חוקי אינה נכונה כאשר ניתנה הכרעת דין בתוך התקופה של 9 חודשים וכך לא חל סעיף 61(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (מעצרים).

14. כמו כן התייחס ב"כ המדינה לשותף באישום השני לגביו נקבעו מתחמים של 10 - 18 חודשי מאסר ו- 18 עד 48 חודשי מאסר ובסופו של דבר נגזרו עליו 18 חודשי מאסר בסך הכל. נטען שאין לגזור גזירה שווה ביחס לנאשם כאן כאשר שם היה מדובר באישום אחד בלבד ועונש מקל.

טיעוני הסניגור לעונש

15. בפתח דבריו טען הסניגור שיש לקחת בחשבון בעת גזירת העונש שבהתאם לסעיף 61(ג) לחוק המעצרים נמצא הנאשם במעצר לא חוקי החל מיום 4.10.16 כאשר המדינה לא הגישה בקשה לבית המשפט להאריך את מעצרו לאחר שחלפו 9 חודשים ממועד פתיחת ההליך. הסניגור הטעים והודה שהוא הסכים להארכת המעצר בתחילת הטיעונים לעונש לאחר שהנושא הועלה, אך חזר וטען שיש לקחת עניין זה בחשבון בעת גזירת הדין.

16. מבחינת ראיות ביקש הסניגור להסתמך על מזכר שערך אחד השוטרים וסומן נ/1 המתאר את הסגרת הנשקים על ידי הנאשם ביום 1.12.15 לאחר מעצרו.

17. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן כאשר נטען שמדובר בהערכה מקצועית ומאוזנת. צוין עוד שהנאשם נמצא במעצר בתקופה של יותר משנה ונותר אף בסיווג 'בטחוני' על אף הצהרת המדינה לפרוטוקול מיום 10.1.16 כי הנאשם אינו מואשם בעבירות בטחון. הסניגור טען שבכך נותר מרשו ללא הצדקה בתנאים קשים אף מהתנאים הקשים של מעצר רגיל. נטען גם שכתב האישום המקורי ייחס לנאשם סחר בנשק עם תושב שטחים אך לאחר שנשמעו חלק מהראיות, נמחק האישום האמור. נטען שהנאשם הודה בעבירות שיוחסו לו בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום. נטען עוד שכפי שעולה ממסמך נ/1 הנאשם שיתף פעולה ומסר את כל הנשקים נשוא האישומים השונים ובנוסף הכריח את המעורבים האחרים לשתף פעולה ולמסור את הנשקים שהיו אצלם. נטען שיש בכך כדי לשקף לקיחת אחריות אמיתית וחרטה כנה. נטען שהנאשם הודה בחקירתו ש"יש לו תחביב של החזקת נשקים, שהוא ירה בחורשה" אך נטען שאין מדובר בירי כלפי בני אדם או אף באיזור מגורים.

18. הסניגור הפנה לתסקיר באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם ובתמיכה לטענה שאין מדובר באדם בעל התנהגות פלילית מושרשת אלא היפוכו של דבר, שהנאשם ניהל אורח חיים תקין. נטען שבנסיבות העניין, התכנית שהותוותה על ידי שירות המבחן מתאימה במיוחד כאשר הנאשם בשל לשיקום. נטען שהענישה שכבר נענש הנאשם בתקופת המעצר הארוכה בתוספת מבחן, תהווה מענה הולם לצרכי ענישה. הסניגור חזר והדגיש את חשיבות המלצת שירות המבחן כגוף מקצועי (ע"פ 1494/07 אבו כאף נ' מדינת ישראל (27.12.06)). נטען שהפסיקה עליה הסתמכה המדינה אינה רלוונטית בעניינו של הנאשם כאשר באותם מקרים נעשה שימוש בנשק כגון ירי על אנשים או בקרבתם, ובמקרה של הנאשם לא נעשה שימוש כזה.

19. הסניגור הגיש פסיקה מקלה לעומת הפסיקה שהוגשה ע"י המדינה: בע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' אחמד

פאיד (28.11.2011) בגין מספר עבירות של נשיאת נשק ותחמושת והחזקת נשק ותחמושת ויריות באיזור מגורים, הוטלו על המשיב 16 חודשי מאסר בפועל כאשר בית המשפט העליון העמיד עונשו על 24 חודשים. הסניגור טען שהמקרה חמור יותר מאשר המקרה בעניין דן.

בע"פ 11183/08 מדינת ישראל נ' תאופיק עמאש (21.4.2009) הורשעו הנאשמים ברכישת נשק, נשיאתו, והובלתו ונדונו בערכאה הדיונית ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור של המדינה על העונש המקל התקבל והוא הומר במאסר בפועל.

בע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור (1.2.2015) בגין החזקת נשק (אקדח וכדורים) שהוסתר בחצר ביתו (בתוספת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו), הערכאה הדיונית הטילה 6 חודשי עבודות שירות. הערעור התקבל והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 8846/15 איהבאב דראז נ' מדינת ישראל (13.3.2016) בגין הרשעה לאחר הודאה בהחזקת נשק שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כאשר המערער נתפס עם אקדח גנוב, שתי מחסניות ו- 75 כדורים, הערכאה הדיונית גזרה עליו 7 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה.

תסקיר שירות המבחן

20. בתסקיר מיום 23.11.16 פורט שהנאשם הוא בן 35, נשוי ואב לשלושה ילדים צעירים שטרם מעצרו עבד בדיר כבשים שבבעלותו ועסק בממכר ציוד לגידולם. צויין שמשפחת מוצאו נורמטיבית. עוד עלה שאמו נהרגה בתאונת דרכים לפני חודשים ספורים בהיותה בת 56 כאשר היתה בדרכה לבקרו בבית המעצר (בדין צויין כי דודתו שהיתה עמה ברכב נפטרה מפציעה לאחר תקופת אשפוז). הנאשם סיים 12 שנות לימוד, המשיך ולמד הנדסת תוכנה ומחשבים וסיים קורס טכנאי סלולרי. כמו כן, בעבר הוא עבד בתחום הריצוף. צויין שאין לחובתו עבד פלילי כלשהו. בנוסף, צויין שהוא שהה בתנאים של עצור בטחוני ללא התנאים המוענקים לעצורים רגילים משך כל תקופת המעצר. בפגישה עם שירות המבחן הוא הודה בעבירות שיוחסו לו וגילה מודעות למעשיו והסיכון שבהם. הוא שלל סכסוכים או כוונות לבצע שימוש בנשק או קשרים עם גורמים שליליים במהלך חייו. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את נשיאת הנשק "על רקע דחף בלתי נשלט לרכישה ולאיסוף נשקים, בעטיו לאורך השנים, הוא מחזיק בנשקים מסוגים שונים...". הוא תיאר שבני משפחתו ניסו להניאו מהתנהגות זו אך ללא הצלחה. צויין שהמעצר, לצד פטירת אמו ודודתו בנסיבות הטרגיות האמורות, היוו גורמים המגבירים את הבנת הנאשם לחומרת מעשיו והאיסור בהתנהגותו. בפני שירות המבחן עלתה תמונה של אדם בעל יכולות ורבוליות וקוגניטיביות ללא דפוסים עבריינים מושרשים אשר לאורך חייו ניהל בדרך כלל אורח חיים תקין ויצרני בתפקוד גבוה בהיבט המשפחתי והתעסוקתי. שירות המבחן התרשם מפער בין תפקודו הכללי לבין האישומים המיוחסים לו שאינם מאפיינים את אורח חייו או את אישיותו. צויין קושי ליישב את הפער האמור על רקע עמדותיו של הנאשם אשר שללו כל מעורבות שלילית ותיארו את נשיאת הנשק כ"תחביב" שביחס אליו הוא נעדר שליטה למרות הידיעה לגבי האיסור והחומרה הכרוכים בכך. כך שירות המבחן התקשה לשלול סיכון להתנהגות דומה בעתיד.

21. עם זאת, שירות המבחן אבחן שקיימת יכולת ראשונית מצד הנאשם לברר את עמדותיו ותפיסותיו ולבחון את התנהלותו על מנת לערוך שינוי. לאור האמור הומלץ לשלב בהתערבות טיפולית יעודית לעוברי חוק מהמגזר הערבי המעורבים בתחום הנשק העשויה להביא להפחתת הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצידו בעתיד. כך הומלץ על הטלת מבחן למשך שנה שבמהלכה הוא ישולב בקבוצה היעודית.

דין

22. הנאשם יליד 1981, כבן 35, עצור מיום 22.11.15 ונעדר עבר פלילי.

23. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם שמירה על בטחון הציבור ובאופן עקיף שמירה על הסדר הציבורי. מידת הפגיעה בערכים אלה היתה משמעותית לאור ההיקף הנרחב של החזקת הנשקים ונשיאתם באישומים השונים. ברור שנדרש תכנון מוקדם לביצוע העבירות, וביתר שאת באישומים בהם הועברו הנשקים לידי אחרים והוחבאו על ידם בניצוחו של הנאשם. חלקו היחסי של הנאשם היה דומיננטי, אם לא בלעדי, בכל העבירות. היות שמדובר בנשק חם ובחלק מן המקרים בנשקים התקפיים מסוכנים כגון רובים, רובה סער, רובה בריחי, ותתי מקלעים, היה פוטנציאל לגרימת נזק משמעותי. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה לא היו מוצדקות (אם כי אחזור לעניין זה בהמשך) וברור כי הנאשם הבין את הפסול במעשיו.

24. במקרה זה התשובה לשאלה אם מדובר במספר אירועים או באירוע אחד מתמשך, אינה חדה. מחד, מדובר במספר נשקים שרכישתם והסתרתם נעשו במקומות שונים ובזמנים שונים ובשיתוף עם אנשים שונים. בהסתמך על בסיס זה טענה המדינה שמדובר בששה אירועים נפרדים שבגין כל אחד מהם יש מקום לקבוע מתחם שונה: אירוע החזקת תת המקלע המאולתר; מחסניות כדורים ואמצעים נוספים; אירוע החזקת ונשיאה של רובה בריחי; אירוע החזקת רובה סע M-16, ארבע מחסניות ורצועה לנשק; אירוע החזקת ונשיאת אקדח ברטה, מחסנית וכדורים; אירוע החזקת רובה MP5 ומחסנית ואירוע החזקת תת מקלע מאולתר, כדורים ומחסנית.

מאידך, פורט בסעיף 8 לכתב האישום המתוקן שבין השנים 2011 עד 2015 בהזדמנויות שונות, ירה הנאשם בכלי הנשק השונים. ממצא זה מצביע יותר מלכאורה, על קשר הדוק בהחזקת כל הנשקים והשימוש בהם - כך שמצטיירת תמונה של מעין 'תכנית' כוללת להחזיק אוסף נשקים בבחינת אדם המוצא סיפוקו בעצם החזקת האוסף והשימוש בו שלא כלל יש להדגיש שימוש לצורך ביצוע עבירות או אף ירי בקרבת בני אדם.

יש עוד לציין שכתב האישום חולק לשני אישומים שונים כאשר חלק מהעבירות בוצעו יחד עם אדם אחר.

25. במקרה דנן במישור השאלה אם מדובר באירוע אחד או אירועים נפרדים ולמען הזהירות, אקבע שמדובר באירוע נפרד ועצמאי לגבי כל אחד מששת הנשקים השונים, זאת כיוון שעל אף הקשר הקושר בין ביצוע העבירות, לכל אירוע קיום עצמאי על כל חלקיו מבחינת זמן ונסיבות (השוו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.15); ע"פ 5669/14 לופליאנסקי נ' ישראל).

מדינת ישראל (29.12.15); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.15)).

26. ביחס לנשקים הכבדים יותר, יש לקבוע לטעמי מתחם הולם שבין 1.5 עד 4 שנות מאסר בפועל ובגין החזקת האקדח בין 1 עד 3 שנות מאסר בפועל. אולם, יובהר שנסיונות המקרה מצדדות בהפעלת סעיף 40ג(ב) באופן שייגזר עונש כולל לכל האירועים.

27. על רקע האמור בתסקיר ונסיבות המקרה כפי שמצטיירות בכתב האישום המתוקן, שוכנעתי שיש מקום להעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה ואפרט: ראשית, יצוין למען הסדר שכתב האישום השתנה באופן מהותי כשתוקן, כאשר תחילה, הואשם הנאשם בשלושה אישומים כאשר האישום השני והאישום השלישי כללו סחר בנשק וניסיון לסחור בנשק, עבירות שנעלמו מכתב האישום המתוקן.

שנית, יצוין שבמבט ראשון עולה תמונה מדאיגה ביותר בקשר להחזקת כל כך הרבה נשקים לאורך תקופה ארוכה ואכן הנאשם סווג בתחילת ההליך כעצור בטחוני. ברם, הובהר על ידי המדינה בהגינותה כי העבירות בהן הואשם והורשע בסופו של דבר לא נשאו כל אופי בטחוני.

בחינת התסקיר מעלה כי הנאשם אסף את הנשקים והחזיק בהם כמי שמונע על פי דחפים התמכרותיים ובכך הוא דומה לכל "מכור" אחר. עובדה היא שעיסוקו בנשקים חריג להתנהגותו בכל תחומי חייו האחרים כאשר כפי שפורט בתסקיר מדובר באדם "שניהל בדרך כלל אורח חיים תקין ויצרני כשהוא בעל יכולות תפקודיות גבוהות בהיבט המשפחתי והתעסוקתי". כאמור בכתב האישום, משך כל השנים לא נעשה על ידו כל שימוש אחר בנשקים או אף הכנה לשימוש כאמור. לשיקולי הענישה יש עוד להוסיף את תאונת הדרכים הטרגית שגרמה למותן של אמו ודודתו בדרכן לבקרו במעצרו כאשר אירוע זה מהווה נסיבה שניתן להתחשב בה בפסיקת העונש כאמור בסעיף 40א(2) לחוק. אמנם, מדובר בפגיעה שקשורה אך בעקיפין באירועים, אך כפי שצוין בתסקיר, מותן בנסיבות שתוארו, הגביר אצל הנאשם את "הבנתו לחומרת מעשיו והאיסור בהתנהגותו" (שם).

28. יוער שהנאשם גם הביע חרטה אמיתית וכנה ובנוסף דאג באופן אקטיבי לאיסוף ולמסירת כל כלי הנשק שנכללו באישומים. לצד זה יש עוד לציין את העובדה שהנאשם שהה במעצר תקופה ארוכה למדי, חלקה באופן לא חוקי, לתקופה שכבר הצטברה ליותר משנה, כך שגם אם לא יענש במאסר נוסף, הוא חווה כבר עונש משמעותי כאשר יש לציין שהוא שהה בתנאים מחמירים במיוחד לאור סיווגו כעציר בטחוני.

נוסף על האמור לעיל, יש להתחשב בסיכויי השיקום שתוארו במסגרת התסקיר והתאמתו של הנאשם לתכנית הייחודית המקודמת על ידי שירות המבחן למניעת הפצת נשק במגזר הערבי. אמנם, שיקולי שיקום אינם חזות הכל ולצידם ניצבים שיקולים רבים נוספים (ע"פ 5719/12 יהודה נ' מדינת ישראל (14.3.2013); ע"פ 8232/11 מדינת ישראל נ' פלוני (23.4.2012)). ואולם, במקרה זה החזקת הנשקים, המחייבת בדרך כלל תגובה מחמירה בענישה, נעשתה במקרה זה, על רקע יוצא דופן לעומת המקרים הרגילים בתחום עבירות הנשק - המסתמן כדחף התמכרותי ולא כחלק מפעילות עבריינית אחרת או נוספת.

29. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תקופת מבחן למשך שנתיים במהלכה ישתתף בתכנית השיקום שתוארה בתסקיר שירות המבחן.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שיחולו במידה ויעבור עבירות נשק מסוג פשע.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ לתשלום עד ליום 30.1.17.

ד. חילוט כלי הנשק שנתפסו.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א כסלו תשע"ז, 21 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט